

Disciplinaire beslissingen

Verzet tegen inschrijving

Verzet door de Raad van Toezicht tegen de inschrijving van een advocaat. Op grond van ter zitting blijkende gewijzigde omstandigheden acht het hof het verzet gegrond.

- Advocatenwet art. 4 lid 2 sub b

Hof van Discipline 17 november 2000, nr. 3195

(mrs. Van Erp Taalman Kip-Nieuwenkamp, Meeter, Van Griensven, Van Voorst van Beest en Gerritzen)

Feiten

Mr. X heeft tot medio 1987 ingeschreven gestaan als advocaat en procureur in arrondissement A. Wegens feiten, voor 1987 begaan, is mr. X veroordeeld tot een gevangenisstraf van één jaar. De feiten betroffen het doen opnemen van een valse opgave in een authentieke akte, medeplichtigheid aan heling en medeplichtigheid aan valsheid in geschrifte.

Tegen een drietal eerdere verzoeken tot hernieuwde inschrijving, gedaan in de jaren 1988, 1995 en 1998, heeft de Raad van Toezicht telkens verzet gedaan en het beklag tegen dat verzet is telkens door het hof afgewezen. Daarbij heeft het hof in aanmerking genomen dat mr. X kennelijk de onaanvaardbaarheid van zijn gedrag dat tot zijn strafrechtelijke veroordeling heeft geleid, nog immer niet inziet.

Met betrekking tot een hernieuwd verzoek van mr. X stelt de Raad van Toezicht onder meer het navolgende vast:

- Mr. X heeft een procedure aanhangig gemaakt tegen de leden van de Raad van Toezicht wegens onrechtmatig handelen jegens hem, welke procedure mr. X niet wil intrekken;
- Mr. X heeft in oktober 1998 vlugschriften in de kastjes van de advocatenkamer verspreid waarin hij uiteenzet dat hij destijds ten onrechte veroordeeld is en daarom revisie vraagt van zijn strafzaak;
- Mr. X is ten tijde van zijn hernieuwde aanvraag gedurende tien jaar werkzaam als juridisch medewerker op het kantoor van mr. Y, die in het recente verleden meerdere malen tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld heeft en in verband daarmee schorsingen van in totaal (thans) twaalf maanden zijn opgelegd;
- Mr. X kan niet bevestigen of hij verzekerd is op de beroepsaansprakelijkheidsverzekering van mr. Y, hoewel het ontbreken van zo'n verzekering bij mr. Y geleid heeft tot één van de mr. Y opgelegde schorsingen;
- Bij de raad is een klacht binnengekomen dat mr. X en mr. Y aan een cliënt, die bij hen een zaak aanbracht, verzochten een vrijwaringverklaring te ondertekenen, waarmee de betrokken cliënt afzag van aanspraken jegens mrs. X en Y voor het geval zij beroepsfouten zouden maken;
- De bezwaren die de Officier van Justitie aanvoert tegen de inschrijving van mr. X door mr. X worden afgedaan met de mededeling dat hij nimmer onoirbare en strafbare feiten heeft gepleegd.

Op grond van deze vaststellingen komt de Raad van Toezicht tot het oordeel dat mr. X nog steeds het onjuiste van zijn handelingen van destijds niet inziet en onvoldoende heeft aangetoond dat hij verantwoordelijkheid voor zijn handelingen kan en wil dragen.

Overwegingen van het hof

De raad heeft aan zijn beschikking ten grondslag gelegd, dat mr. X de onaanvaardbaarheid van zijn gedrag, dat heeft geleid tot een strafrechtelijke veroordeling in 1987, nog steeds niet inziet, hij in onvoldoende mate krachtig en ondubbelzinnig afstand heeft genomen van zijn gedragingen en nog steeds van mening is dat hem niets valt te verwijten.

De raad heeft voorts overwogen dat mr. X onvoldoende heeft aangetoond dat hij verantwoordelijkheid voor zijn handelen kan en wil dragen, waarbij de raad in aanmerking neemt dat mr. X blijk heeft gegeven van verregaande mate van onzelfstandigheid en afhankelijkheid door zijn stellingname dat hij voor het staken van de door hem geëntameerde procedure tegen de leden van de raad medewerking nodig heeft van de advocaat waar hij mee samenwerkt, omdat deze laatste materieel belang bij de zaak zou hebben, waarbij de raad het niet in het voordeel van mr. X laat meewegen dat hij samenwerkt en is blijven samenwerken met deze advocaat die in opspraak is geraakt.

Tijdens de zitting van het hof is door de gemachtigde van mr. X naar voren gebracht dat mr. X na zijn strafrechtelijke veroordeling in 1987 gedurende meer dan tien jaar de juridische adviespraktijk heeft uitgeoefend en dat in die periode niet van laakbaar of strafbaar handelen van mr. X is gebleken. Weliswaar heeft mr. X in die periode nauw samengewerkt met en kantoor gehouden bij een advocaat die in opspraak is geraakt, maar deze laatste heeft, naar ook ter zitting van het hof is gebleken, thans de praktijk neergelegd. Voor verdere negatieve beïnvloeding van mr. X behoeft, naar de stelling van mr. X, thans niet meer gevreesd te worden.

Bij monde van zijn gemachtigde heeft mr. X ter zitting van het hof toegezegd dat hij de lopende procedure tegen de leden van de raad zal royeren en dat hij zal afzien van enige publieke uiting omtrent zijn strafzaak zowel ten aanzien van de rechterlijke macht als ten aanzien van het Openbaar Ministerie.

Mr. X heeft ter zitting van het hof voorts verklaard afstand te nemen van het verleden en heeft zich uitdrukkelijk bereid verklaard samen te werken met de raad en naar de aanwijzingen van de raad te handelen. Bovendien heeft mr. X ter zitting zijn bereidheid uitgesproken om zijn praktijk uit te oefenen onder toezicht van een door de raad aan te wijzen mentor.

Bij de beoordeling van de zaak moet naar het oordeel van het hof in aanmerking worden genomen, dat inmiddels dertien jaar zijn verlopen sedert de strafrechtelijke veroordeling van mr. X werd uitgesproken, dat de advocaat die op mr. X een negatieve invloed gehad heeft zijn praktijk heeft neergelegd, dat mr. X zelf ter zitting van het hof uitdrukkelijk heeft toegezegd afstand te nemen van het verleden en zich te zullen gedragen naar de aan-

Disciplinaire

Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

wijzingen van de raad en de eventueel door de raad aan te wijzen supervisor.

Dit alles tegen elkaar afwegende komt het hof tot het oordeel dat ten aanzien van mr. X een nieuwe situatie is ontstaan en dat aannemelijk is geworden dat klager een andere wending aan zijn beroepsmatig leven wil geven. Dit in aanmerking nemende en er van uitgaande dat mr. X zijn uitdrukkelijke toezeggingen als hierboven weergegeven in alle opzichten en nauwgezet stand zal doen, acht het hof de in artikel 4 lid 2 sub b van de Advocatenwet bedoelde gegronde vrees thans niet meer aanwezig. De beslissing van de raad kan dus niet meer in stand blijven.

Volgt

Gegrondbevinding van het beklag van mr. X tegen de beschikking van de Raad van Toezicht.

Te laat beroep

Bezwaren tegen de door de Raad van Discipline gevolgde procedure kunnen, hangende die procedure, langs de weg van art. 55 Advocatenwet ter kennis van het Hof van Discipline worden gebracht. Een grief tegen de beslissing van de raad, gebaseerd op die procedurele gang van zaken, leidt daarom tot niet-ontvankelijkheid.

- Advocatenwet art. 55

Hof van Discipline 17 november 2000, nr. 3197

(mrs. Van Erp Taalman Kip-Nieuwenkamp, Meeter, Van Griensven, Mout-Bouwman en Gerritzen)

Voorzitter van het Hof van Discipline 2 juni 2000, nr. 3197

(mr. J.H.C. Zwitser-Schouten)

Overwegingen van de voorzitter van het Hof van Discipline

Mr. X voert tegen de beslissing van de Raad van Discipline de volgende grief aan:

‘Mijn klacht richt zich louter tegen de wijze van termijnverlenging en wel verlenging van de termijn ten behoeve van klager, welke mij voorkomt te zijn in strijd met beginsel [beginselen? bew.] van behoorlijke tuchtrechtspraak; indien beide betrokkenen een termijn wordt gesteld in het kader van de instructie van een klacht dient de tuchtrechter zich aan een door hemzelf opgelegde termijn te houden en dit jegens beide partijen, met welk uitgangspunt de Raad van Discipline echter bijzonder vrij is omgesprongen, hetgeen neerkomt op een ongelijke bejegening van klager en mij. Voor een verlenging van de termijn van indiening van stukken was geen enkele goede grond aanwezig nu de deken van [de Orde van? bew.] Advocaten bereids schriftelijk had bericht dat hij over opnameafschriften van de betalingen beschikte. Deze brief bevindt zich in het dossiertje hetwelk de Raad van Discipline heeft aangelegd van deze klachtzaak.

Met verzoek aan het hof te verklaren dat de grief welke ik

opwerp en ertoe strekt dat de verlenging van de termijnstelling met een periode van ruim vijf maanden een onjuiste toepassing van tuchtrecht oplevert gegrond is.’

Uit de door mr. X tegen de beslissing van de raad opgeworpen grief blijkt dat mr. X kennelijk van mening is dat zich een situatie heeft voorgedaan waarvoor artikel 55 in de Advocatenwet is opgenomen. Mr. X had zich op grond van het bepaalde in dat artikel in een eerder stadium tot het hof kunnen wenden met het verzoek de raad een termijn te stellen binnen welke de beslissing had moeten worden genomen. Nu mr. X dat niet heeft gedaan blijve thans in het midden of zich inderdaad een situatie als bedoeld in artikel 55 van de Advocatenwet heeft voorgedaan.

Beslissing

De voorzitter van het hof verklaart mr. X kennelijk niet-ontvankelijk in zijn hoger beroep.

Overwegingen van het hof

De bezwaren van mr. X richten zich uitsluitend tegen de door de raad gevolgde procedure, waarbij de raad aan klager een naar de mening van mr. X onaanvaardbaar lange termijn heeft gegund om gegevens te verschaffen. De Advocatenwet voorziet in artikel 55 in de mogelijkheid om op te komen tegen nodeloze vertraging van het onderzoek door de Raad van Discipline. Mr. X heeft van die mogelijkheid geen gebruik gemaakt. De Advocatenwet voorziet [niet? bew.] in hoger beroep op grond van bezwaren gericht tegen de procedurele gang van zaken.

De voorzitter van het hof heeft verweerder derhalve terecht niet-ontvankelijk verklaard in zijn hoger beroep.

Beslissing

Het Hof van Discipline, op vorenstaande gronden beslissende, verklaart het verzet van mr. X tegen de beslissing van de voorzitter van het hof ongegrond.

Fraude in beroepsopleiding

Frauderen bij examens in het kader van de beroepsopleiding door de opgaven tweemaal door een ander te laten maken en als eigen werk in te leveren en eenmaal daartoe een poging te doen.

- Advocatenwet, art. 46 (2.1 wat in het algemeen niet betaamt)

Raad van Discipline Arnhem 5 juni 2000

(mrs. Feddes, Baks, Bemelmans Brandsma en Van Halder)

Hof van Discipline 17 november 2000, nr. 3222

(mrs. Van Erp Taalman Kip-Nieuwenkamp, Meeter, Van Griensven, Gerritzen en Vermeulen)

Feiten

Mr. X, een stagiaire, heeft twee toetsen in het kader van de beroepsopleiding door een andere advocaat laten maken en dat bij

Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd zijn ook te vinden

op www.advocatenorde.nl en *BalieNet*

een derde toets willen doen. Toen dat uitkwam verontschuldigde hij zich, beriep hij zich op faalangst en verzocht de toetsen (zelf) over te mogen maken.

De deken, hiervan op de hoogte gesteld, diende een ambts-halve klacht in over de fraude en over onjuiste informatie die mr. X hem verstrekke met betrekking tot de persoon die hem bij de fraude ter zijde had gestaan.

Overwegingen van de raad

De raad is met de deken van oordeel dat mr. X met de door hem gepleegde examenfraude heeft blijk gegeven van een groot gebrek aan integriteit. Anders dan Mr. X zelf in zijn brief aan de Orde heeft aangegeven is hier geen sprake van een onbezonnen daad maar van een welbewuste voorbereiding, een doordacht scenario van fraude en herhaling daarvan, ook nadat ondanks de gevolgdere weg een onvoldoende was behaald.

Het verweer dat de examenfraude niet is gepleegd in de hoedanigheid van advocaat c.q. in het kader van de beroepsuitoefening wordt door de raad verworpen nu aan de examens voor de beroepsopleiding alleen maar door advocaten kan worden deelgenomen. Dat deze advocaten nog slechts voorwaardelijk zijn ingeschreven maakt dit niet anders.

Daar komt bij dat mr. X ook onwaarheid heeft gesproken ten aanzien van de persoon van zijn begeleider en in die leugen is blijven volharden.

Beide handelwijzen zijn in hoge mate in strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt en rechtvaardigen de vrees dat mr. X in de toekomst ook het vertrouwen van cliënten in de advocatuur en/of de eigen beroepsuitoefening zal schaden, zoals hij nu het vertrouwen van de examencommissie en de deken heeft geschaad.

De aangevoerde faalangst kan niet tot rechtvaardiging van de handelwijze van mr. X dienen. Gezien de ernst van de feiten is het alleszins begrijpelijk dat bij de deken en de Raad van Toezicht de vrees bestaat dat mr. X niet alleen in examenverband maar ook daarbuiten onvoldoende beseft wat een behoorlijk advocaat betaamt.

De raad is dan ook van oordeel dat de klacht in beide onderdelen gegrond is en dat de maatregel van schraping van het tableau op zijn plaats is. Daaraan doet niet af dat mr. X in zijn brief het boetekleed heeft aangetrokken en ter gelegenheid van de mondelinge behandeling zijn advocaat heeft laten aandringen op een mildere dan deze ultieme sanctie.

Volgt

Schrapping.

Overwegingen van het hof

Het hof is van oordeel dat niet is komen vast te staan dat mr. Y de desbetreffende opgaven van mr. X heeft gemaakt. Deze heeft schriftelijk verklaard dat hij de tentamens niet heeft gemaakt. Hier staat weliswaar tegenover dat Z van de NOVA blijkens het

opgemaakte proces-verbaal mr. Y heeft herkend, doch zonder nader onderzoek is het hof niet in staat de juiste gang van zaken vast te stellen. Een dergelijk onderzoek acht het hof niet opportuun, omdat voor de ernst van de handelwijze van mr. X niet relevant is welke persoon anders dan mr. X zijn opgaven heeft gemaakt. Het tweede onderdeel van de klacht mist derhalve feitelijke grondslag en is dus ongegrond.

Met de raad acht het hof het frauderen in hoge mate onbetamelijk en onaanvaardbaar voor iemand die als advocaat de beroepsopleiding volgt.

Mr. X heeft aangevoerd dat hij in ernstige mate last heeft van faalangst en dat dit hem tot zijn gedragingen heeft gebracht. Hij had zich echter behoren te realiseren dat de gekozen uitweg voor hem onbegaanbaar was, gelet ook op het voor de advocatuur geldende vereiste van integriteit en betrouwbaarheid. Alles overwegende komt het hof tot de conclusie dat, gelet op de aard en de ernst van het verwijt dat verweerder kan worden gemaakt, niet kan worden volstaan met een andere maatregel dan de door de raad opgelegde maatregel van schraping van het tableau.

Maatregelen na elkaar

Bij het bepalen van de op te leggen maatregel houdt het hof rekening met het feit dat de verweten gedraging (grotendeels) heeft plaatsgevonden voordat aan de advocaat, uit anderen hoofde, een maatregel werd opgelegd.

– *Advocatenwet art. 48*

Hof van Discipline 17 november 2000, nr. 3167

(mrs. Van Erp Taalman Kip-Nieuwenkamp, Meeter, Van Griensven, Van Voorst van Beest en Gerritzen)

Raad van Discipline Amsterdam 20 maart 2000

(mrs. Kist, Breederveld, Van Es, Knipscheer en Remme)

Feiten

Raad en hof oordelen dat mr. X in ernstige mate is tekortgeschoten, zowel in de zorgplicht jegens klager (zijn cliënt) als ten opzichte van de deken (die zelfstandig bezwaren ter kennis van de raad heeft gebracht). De raad neemt bij het bepalen van de op te leggen maatregelen in aanmerking dat het ernstig verwijtbare optreden van mr. X in deze zaak niet op zichzelf staat. Hij schiet stelselmatig en in ernstige mate tekort in zijn zorgverplichting jegens cliënten. In 1998 is aan hem daarvoor een waarschuwing gegeven en in 1999 is hem een voorwaardelijke schorsing van een maand opgelegd. De raad legt aan mr. X nu een onvoorwaardelijke schorsing op voor de duur van twee maanden.

Het hof komt eveneens tot een onvoorwaardelijke schorsing, maar van beperktere duur.

Overwegingen van het hof

Mr. X is in oktober 1998 voor het eerst tuchtrechtelijk veroor-

Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

deeld. Het komt het hof aannemelijk voor dat, zoals ter zitting aangevoerd, de vanaf die tijd optredende klachten in belangrijke mate zijn veroorzaakt doordat A, die samen met hem de praktijk uitoefende, klagers kantoor (bedoeld zal zijn: het kantoor van mr. X) heeft verlaten ten gevolge waarvan klager (bedoeld zal zijn: mr. X) overbelast is geraakt. Ook wil het hof rekening houden met de omstandigheid dat de thans aan mr. X verweten gedraging grotendeels heeft plaatsgevonden voordat de raad aan mr. X voornoemde voorwaardelijke schorsing had opgelegd. Gelet op al deze omstandigheden zal het hof de duur van de op te leggen onvoorwaardelijke schorsing in de uitoefening van de praktijk bepalen op twee weken.

Noot

Bij het bepalen van de (duur van de) maatregel houdt het hof voor ogen welke afdoening gevolgd zou zijn indien de onderhavige feiten, die grotendeels dateren van vóór de klachtzaak uit 1999, gelijktijdig beoordeeld zouden zijn met de feiten die toen aan de orde werden gesteld. De gedachte achter artikel 63 Sr. toegepast in het tuchtrecht.

CHBW

Schorsing na schrappen

Vordering tot tenuitvoerlegging van oorspronkelijk voorwaardelijk opgelegde maatregel van schorsing toewijsbaar, ook indien de advocaat zich inmiddels van het tableau heeft laten schrappen.

– Advocatenwet art. 48e en 57a

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch 20 november 2000

(mrs. Koster-Vaags, Van der Eerden, Erkens, Goumans en Theunissen)

Feiten

Bij beslissing van het Hof van Discipline van 20 december 1999 is mr. X de maatregel van een voorwaardelijk opgelegde schorsing in de uitoefening van de praktijk voor de duur van één maand opgelegd. De voorwaarde luidt: 'dat mr. X alsnog binnen de termijn van één maand na verzending van een afschrift van deze uitspraak de deken schriftelijk en gemotiveerd inlicht omtrent de vraag of mr. Y onder de dekking van de door mr. X gesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering valt, alsmede de aan hem bij schrijven van de deken d.d. 7 mei 1999 gestelde vragen schriftelijk beantwoordt, een en ander onder overlegging van de stukken zoals gevraagd door de deken bij brief van 23 april 1999'. Mr. X komt de opgelegde voorwaarde niet na en de deken vraagt om een tenuitvoerlegging van de voorwaardelijk opgelegde maatregel van schorsing voor de duur van één maand. Mr. X stelt zich op het standpunt dat de behandeling van de vordering van de deken geen doorgang kan vinden omdat hij zich inmiddels heeft laten schrappen van het tableau.

Overwegingen van de raad

De raad verwerpt de stelling van mr. X dat niet op de vordering van de deken kan worden beslist omdat mr. X inmiddels van het tableau is geschrapt. Het tuchtrecht blijft van toepassing op handelen of nalaten van mr. X voorafgaand aan de datum van zijn defungeren als advocaat. Het opleggen van een maatregel of de tenuitvoerlegging van een eerder voorwaardelijk opgelegde maatregel blijft daarbij mogelijk, ook als die maatregel niet ten uitvoer kan worden gelegd. Mr. X heeft niet weersproken dat hij niet aan de door het Hof van Discipline opgelegde bijzondere voorwaarde heeft voldaan. De raad acht dit nalaten van mr. X tuchtrechtelijk ontoelaatbaar. De vordering van de deken zal daarmee worden toegewezen.

Volgt

Tenuitvoerlegging van de oorspronkelijk voorwaardelijk opgelegde maatregel van schorsing in de uitoefening van de praktijk voor de duur van één maand.

Tot rechter wenden

De regel dat het een advocaat niet geoorloofd is zich zonder toestemming van de wederpartij tot de rechter te wenden nadat om een uitspraak is gevraagd, is ook van toepassing op het handelen van een advocaat in tuchtzaken, ook indien de tuchtprocedure betrekking heeft op een klacht die tegen de advocaat zelf is gericht.

– Advocatenwet art. 46

– Gedragsregel 15 lid 2

Raad van Discipline Amsterdam 4 december 2000, nr. 7645

(mrs. De Groot, Van Es, Hamming, Karsten en Remme)